

Saatler Dururdu Bakışlarında

– S. Yetgin · 28 Ekim 2014

Adını nehirlerden alan mevsim geçişiydi varlığın
İmkânsız düşlere salıncak kurup salınırdım içinde
Geceleri yıldızları izleyerek ısınan çobandım işte
Yalın sözcüklerin kemendini atarak denizlerine

Kumun ruhunu sarardı güneş, söz sükûtta üşürdü
Hangi sesin günahkâr sepkeniydi yüreğindeki tutku!
İslanmış teninin koyaklarında gülüşün sessizlikti
Öpüşmeyi unutan dudaklarımızda sözler don olurdu

Zamana sır geçiren aynaların matemiydi belki de aşk
Acısı gönlümüzde çöreklenen düşlerin hazin biletiydi
Çok şeyin kurgusu nikâh kıyardı göğsümüzün harında
Avuçlarımızdaki yangın sevişme artığı anların teriydi

Ne çok hazdın uyurken göğsümde, tuz fırtınaları başlardı
Kurumuş ağaçlar meyveye dururdu, yeryüzü aşk kokardı
Geceydi hep sarılışların, sevişince sanki kıyamet kopardı
Esmer bakışlarının utkularında mevsimler sürekli bahardı

Gönlümün derinliklerindeki hüzdün, notasız şarkılar gibi
Yüreğinin doruklarını toynaklarıyla aşmaya çalışan yıldıydım
Özledikçe, renklerle boyadığın gökyüzünü çalmaya çalışırdım
Ben senin ulaşılmaz doruklarına sevdalı bir Anka kuşuydum

Sesin billur bir ırmaktı, uykusuz gecelerimde benliğimi sarardı
Çocuklar tutardı yaslı ellerimizden, ansızın bir aşk bizi kavrardı
Saatler dururdu bakışlarında, hoyrat bir rüzgâr uzaklara taşırdı
Aşkın coşkularıyla yuvarlanırdık, hüznün dilimizdeki tek şarkıydı

Selahattin YETGİN